

POSTANOWIENIE

Dnia 14 listopada 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

w sprawie J.I. dotyczącej jego zażalenia na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej Warszawa – Śródmieście w Warszawie z dnia 19 sierpnia 2022 r., w sprawie [...],
o odmowie wszczęcia śledztwa,
po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 14 listopada 2022 r.
wniosku Sądu Rejonowego dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie z dnia 6 października 2022 r., w sprawie II Kp 2543/22, w przedmiocie wystąpienia do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Pruszkowie.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie postanowieniem z dnia 6 października 2022 r. zwrócił się do Sądu Najwyższego o przekazanie niniejszej sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu w trybie art. 37 k.p.k. Wskazał, że wpłynęło do tego Sądu zażalenie J. I. na postanowienie prokuratora o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie, w której przedmiotem postępowania miały być czyny, jakich mieli dopuścić się na szkodę skarżącego między innymi sędziowie tego Sądu, w tym sędzia A. K.

Sąd Rejonowy podkreślił, że rozpoznanie sprawy przez tutejszy Sąd byłoby szkodliwe dla wymiaru sprawiedliwości. Mogłoby bowiem zrodzić w odbiorze społecznym podejrzenie co do braku bezstronności sądu, z uwagi na istnienie okoliczności ograniczających swobodę orzekania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie zasługuje na uwzględnienie i niniejszą sprawę dotyczącą zażalenia na odmowę wszczęcia śledztwa należało przekazać do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu w trybie art. 37 k.p.k. Na wstępie przypomnieć należy, że korzystanie z właściwości delegacyjnej w trybie art. 37 k.p.k. może nastąpić wyjątkowo, jako odstępstwo od konstytucyjnej zasady rozpoznania sprawy przez właściwy sąd (art. 45 ust. 1 Konstytucji RP) w sytuacji, gdy zostanie wykazane przez sąd inicjujący to postępowanie, że dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga takiego postąpienia (*por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 grudnia 2012 r., III KO 102/12, LEX nr 1231575*). Przekazanie sprawy w omawianym trybie może nastąpić tylko wtedy, gdy w sposób realny występują okoliczności, które mogą stwarzać uzasadnione przekonanie o braku warunków do obiektywnego i bezstronnego rozpoznania sprawy w danym sądzie (*por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 29 sierpnia 2012 r., V KO 48/12, Lex Nr 1220979; z dnia 7 czerwca 2018 r., V KO 39/2018, LEX nr 2509721; z dnia 14 marca 2018 r., IV KO 14/2018, LEX nr 2499824*). W niniejszej sprawie wnioskujący Sąd Rejonowy uczynił zadość wskazanemu standardowi. Mimo więc, iż przepis art. 37 k.p.k. jako wyjątkowy powinien być wykładany restryktywnie, należało dojść do wniosku, że w okolicznościach tej konkretnej sprawy „dobro wymiaru sprawiedliwości” uzasadniać musi odstępstwo od zasad właściwości miejscowej sądu i skutkować przekazaniem sprawy do rozpoznania innemu równorzędnemu sądowi. W sprawie zaistniały tego rodzaju okoliczności (omówione w uzasadnieniu postanowienia Sądu Rejonowego, a także wynikające z akt Prokuratury Rejonowej Warszawa – Śródmieście w Warszawie w sprawie [...]), które mogłyby powodować w odbiorze pokrzywdzonego, chociaż obiektywnie całkowicie nieprawdziwe, przekonanie o niezdolności tego sądu do obiektywnego i rzetelnego rozpoznania sprawy.

Z tych powodów orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia.

[as]